

CSVN PHẢN ĐỐI VIỆC VINH DANH CỜ VIỆT NAM CỘNG HOÀ

THƯ CỦA ĐẠI SỨ CSVN PHẢN ĐỐI VIỆC VINH DANH CỜ VNCH VÀ LÁ THƯ TRẢ LỜI CỦA NGHỊ SĨ MỸ

Trả Lời Nguyễn Tâm Chiến - Đại Sứ CSVN Tại Mỹ - Về Việc Vinh Danh Lá Cờ Việt Nam Cộng Hòa và Dự Án Tượng Đài Chiến Sĩ Tự Do Tại TB. Washington.

Nhân vụ Thượng Nghị sĩ Tiểu Bang là Pam Roach đưa ra hai Nghị Quyết tại Thượng viện Tiểu bang. Nghị Quyết thứ nhất là công nhận lá cờ của Việt Nam Cộng Hòa cũ; Nghị Quyết thứ hai ủng hộ dự án xây tượng đài tại tiểu bang Washington kỷ niệm các chiến sĩ chiến đấu cho Tự Do.

Sau đó Nghị Sĩ Roach nhận một bức thư từ Đại sứ Cộng sản Việt Nam phản đối cả hai Nghị quyết trên. Ông Terrell A. Minarcin đã đánh máy lại thư Nguyễn Tâm Chiến và viết thư trả lời.

Đại sứ Cộng sản Việt Nam tại Washington D.C. đã phản ứng một cách điên cuồng, nên đã phạm phải những lỗi lầm nghiêm trọng về ngoại giao và bang giao quốc tế, trong đó có việc xâm phạm vào công việc nội bộ của công dân và đất nước Hoa Kỳ.

1- THƯ PHẢN ĐỐI CỦA NGUYỄN TÂM CHIẾN, ĐẠI SỨ CỘNG SẢN VIỆT NAM GỬI THƯỢNG NGHỊ SĨ PAM ROACH, TIỂU BANG WASHINGTON.

Ngày 10-2-2004.

Kính thưa Thượng Nghị Sĩ Roach:

Với sự quan tâm đặc biệt mà tôi viết thư này gửi ông liên quan đến một nỗ lực thứ hai nhằm thừa nhận lá cờ của Việt Nam Cộng Hòa cũ được trình bày trong văn kiện SJM8045. Đây là để tái khẳng định rằng nhân dân và chính phủ Việt Nam không thể chấp thuận với dự án xây dựng Tượng Đài. Tôi xin chia sẻ với ông về ý nghĩ của tôi.

Thứ nhất, dự án Tượng Đài đi ngược lại những quy ước quốc tế và thực tiễn. Bây giờ, cái gọi là Việt Nam Cộng Hòa đã không còn tồn tại, hơn ba mươi năm qua, lá cờ của nó đã không còn chỗ đứng hợp pháp tại Việt Nam. Giống như một số văn bản hoặc nghị quyết, ngôn ngữ của dự án Tượng Đài Kỷ Niệm rõ ràng đã phủ định sự hiện hữu của nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam là nước đã thiết lập quan hệ ngoại giao đầy đủ với Hoa Kỳ từ năm 1995.

Thứ hai, kể từ khi khởi đầu của giai đoạn mới của sự bình thường hóa và hòa giải với quý quốc vào năm 1995, Việt Nam đã làm hết sức mình để đẩy lùi quá khứ và nhìn về phía

tương lai, phần đầu để xây dựng một quan hệ mà đôi bên đều có lợi. Trong tiểu bang của ông, hãng Boeing đã bán máy bay cho Việt Nam và Cảng Seattle vẫn là một cảng chị em với cảng Hải Phòng của miền Bắc Việt Nam trong chương trình trao đổi. Theo ý tôi, dự án Tượng Đài Kỷ Niệm, dấu hiệu làm sống lại quá khứ của hận thù và buồn đau, không phục vụ cho lợi ích của cả Việt Nam lẫn Hoa Kỳ hoặc tiểu bang Washington.

Thứ ba, với một chính sách kiên định, Việt Nam hoan nghênh sự tham gia năng động của Việt kiều trong việc mở rộng quan hệ có lợi cả hai bên giữa Việt Nam và Hoa Kỳ và sự hội nhập hữu hiệu của họ vào dòng sinh hoạt chính lưu của đời sống Mỹ. Việt Nam hy vọng mãnh liệt rằng cộng đồng của người Mỹ gốc Việt, khoảng gần năm mươi ngàn đã chọn tiểu bang của ông làm quê hương mới, sẽ cũng tiếp nhận tinh thần thân hữu và hợp tác.

Sau hết, ở cấp liên bang vị Ngoại Trưởng và các giới chức cao cấp Hoa Kỳ đã luôn luôn tuyên bố rằng Hoa Kỳ không công nhận lá cờ của Việt Nam Cộng Hòa cũ. Trong cuộc họp với tôi vào mùa hè vừa qua, Thống Đốc Gary Locke đã nói ông ta và tiểu bang Washington ủng hộ sự gia tăng quan hệ hai bên cùng có lợi giữa tiểu bang Washington và Việt Nam.

Như ông có thể nhớ lại, Nghị Quyết Thượng Viện loại này số 8659 đã bị rút lại sau cuộc duyệt xét vào mùa xuân vừa qua, khi những ý tưởng này được đưa ra bàn thảo.

Cuối cùng nhưng không kém quan trọng; tôi tin dự án Tượng Đài Kỷ Niệm, một khi được cơ quan lập pháp của ông thông qua, sẽ đơm bổ vào chính Hiến Pháp Hoa Kỳ là nền tảng trao quyền hành cho việc thi hành chính sách đối ngoại duy nhất trong hệ thống liên bang. Và lại, bằng sự kêu gọi công nhận lá cờ cũ ấy "như là lá cờ chính thức duy nhất của nhân dân Việt Nam", nó sẽ làm cho quyền tự do phát biểu bị nghi ngờ.

Dưới ánh sáng của những nhận xét này, tôi thành kính yêu cầu ông đừng hành động hỗ trợ cho dự án Tượng Đài Kỷ Niệm.

Tôi cảm ơn ông về sự quan tâm và hợp tác.
Với lòng kính trọng cao nhất của tôi

Ký tên : Nguyễn Tâm Chiến,

Đại sứ.

2 - THƯ PHÚC ĐÁP TỪ WASHINGTON STATE.

Ngày 23-2-2004

Thư Ông Đại sứ,

Tôi vừa nhận được một bản sao của thư ông gửi đến Nghị sĩ Pam Roach đề ngày 10-2-2004. Tôi xin trả lời thư đó.

Nếu bất cứ một nước nào khác viết bức thư này, thì sẽ đơn thuần một chuyện buồn cười. Nhưng đây lại là của nước ông, Ông Đại Sứ, nước Cộng sản Việt Nam. Nước ông chưa bao giờ tôn trọng hoặc thành thật tuân theo những thủ tục và quy định của bất cứ một thỏa hiệp quốc tế nào mà nước ông đã ký kết vào. Tuy nhiên, nước ông sẽ chỉ núp đằng sau các Thỏa

hiệp ấy khi nào chúng thích hợp cho quyền lợi của nước ông. Khi có những cá nhân, chẳng hạn như bản thân tôi hoặc Ông M. Benge, hoặc các tổ chức như Ân Xá Quốc Tế, Ủy Ban Tự Do, Tổ chức Theo Dõi Nhân Quyền, cáo buộc quý quốc với vô số hành động vi phạm nhân quyền hoặc tổn hại, thì lập tức quý quốc đáp lại bằng cách nói rằng những vấn đề mà chúng tôi đang quan tâm tới là những vấn đề nội bộ và rằng chúng tôi đã can thiệp vào chính sách của quý quốc. Thế cũng được. Ở đây, với quá trình được sắp đặt, chính ông đang can thiệp vào Tiểu bang Washington về những vấn đề không liên quan gì đến ông cả. Sao mà chúng tôi vinh danh sự đóng góp của các cá nhân hoặc các cộng đồng dân tộc ở đây tại Washington lại là ăn nhập đến ông. Xin hãy từ bỏ hành động can thiệp vào những vấn đề nội bộ của chúng tôi.

Ông muốn chúng tôi công nhận và vinh danh lá cờ của ông. Lá cờ đại diện cho một quốc gia đã thực hiện những cuộc tàn sát diệt chủng, huynh đệ tương tàn và buôn bán nô lệ quốc tế. Tôi, với tư cách một cư dân của tiểu bang Washington, không thể nào tha thứ hành động ấy. Sao ông dám đòi hỏi tôi làm? Làm như thế sẽ đưa tôi đến sự đồng lõa với những tội ác lớn lao chống nhân loại của nước ông.

Ông nói rằng dự án Đài Tưởng Niệm phủ định sự tồn tại của nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Nó chẳng làm được việc nào như thế đâu. Đối lại với các Bảo tàng viện và Đài tưởng niệm của nước ông, Đài Tưởng Niệm này bày tỏ sự ngưỡng mộ đối với những người đã trả cái giá cao nhất cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền trong nước Việt Nam Cộng Hòa cũ. Ngọn cờ của Việt Nam Cộng Hòa từ đó được công nhận như là ngọn cờ của tranh đấu cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền trên khắp thế giới. Các màu sắc của nó thật là tiêu biểu. Ba sọc đỏ tượng trưng cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền. Trong lúc màu vàng nói lên sự quý giá biết bao của những lý tưởng ấy, màu đỏ tượng trưng cho sự đổ máu để bảo vệ những lý tưởng đó. Cả trong quá khứ và cả đối với những người sẽ bảo vệ những lý tưởng ấy cho đến chết. Tôi, trước hết, hân hạnh công nhận lá cờ Tự Do và tỏ lòng Vinh Danh nó. Tôi cũng sẽ hân hạnh công nhận lá cờ của ông khi ông công nhận lá cờ của chúng tôi. Trước khi ấy, đối với tôi, lá cờ của ông tượng trưng cho giết hại, khủng bố, ngược đãi, tráo trở, buôn bán nô lệ và vi phạm nhân quyền.

Ông tuyên bố rằng ông đang "cực kỳ" nỗ lực để đẩy lùi quá khứ. Vâng, với nước của ông, hồ sơ quá khứ là sự xâm phạm tất cả các tiêu chuẩn của hành động văn minh, nên tôi hoàn toàn hiểu được mong muốn đẩy lùi quá khứ của ông. Sau hết, mục đích về sự thừa nhận của ông chỉ bị tổn thương bởi những hành động quá khứ của nước ông.

Tất cả các cư dân của tiểu bang Washington sẽ cảm thấy sung sướng hơn để mở bàn tay thân hữu và hợp tác khi nước ông có đầy đủ Tự Do, Dân Chủ và mở rộng Nhân Quyền cho tất cả người dân Việt Nam. Trước khi đó, xin hãy tránh khỏi công việc nội bộ của chúng tôi.

Dự Án Đài Tưởng Niệm không phải là một lời tuyên bố của chính sách ngoại giao. Nơi mà ông lấy ra cái ý tưởng đó ngoài phạm vi của tôi. Một lần nữa, ông lại cố gắng làm mờ tối vấn đề. Những gì mà nhân dân Mỹ làm không mắc mớ gì tới ông. Đây là một vấn đề nội bộ của tiểu bang Washington do những công dân bình thường vinh danh những người đã hy sinh mạng sống của mình để bảo vệ Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền, là những lý tưởng đáng nguyên rủa đối với chính phủ chuyên chính bạo ngược của ông. Đó là những lý tưởng mà lá cờ nền vàng với ba sọc đỏ đã tượng trưng.

Bây giờ chúng ta hãy nhìn kỹ vào những gì mà nước ông đã làm và đang tiếp tục làm. Cộng sản Việt Nam đã tham gia vào hành động diệt chủng.

Nó đã chính thức bắt đầu suốt trong cuộc Chiến Tranh Đông Dương lần thứ hai. Chính nước ông đã tuyên chiến Cuộc Chiến Tranh Đông Dương Thứ Hai. Theo định nghĩa lúc bấy giờ, đó

là một cuộc chiến tranh. Như vậy, nước ông bị ràng buộc bởi những Quy Ước Genève về cách đối xử với Tù binh chiến tranh. Thế nhưng, như tôi đã nói trước đây, nước ông chưa đủ thành thật và tôn trọng đối với những nguyên tắc căn bản của bất cứ một hiệp định quốc tế nào mà nước ông đã ký vào.

Sự đối xử với tù binh chiến tranh của các ông đã chứng minh cho điều đó. Ngoài ra, các ông đã hành quyết ít nhất là 11 tù binh Hoa Kỳ đang bị các ông giam giữ.

Đó là một tội phạm chiến tranh và diệt chủng. Cho đến ngày nay, các ông vẫn cố tình phạm tội diệt chủng. Hãy lấy trường hợp của Lý Tống, một người Mỹ gốc Việt. Các ông đã tìm cách can thiệp vào tòa án và luật pháp của Thái-Lan và yêu cầu Thái-Lan hãy hành quyết Lý Tống. Tội danh của ông ta là gì? Nói cho dân Việt Nam về Tự Do là một trường hợp mà các ông không thể nào tha thứ được.

Cộng sản Việt Nam đã tham gia và tiếp tục tham gia vào cuộc huynh đệ tương tàn. Việc này đã khởi đầu vào năm 1956 khi chế độ Cộng sản tại Hà Nội phát động chương trình Cải Cách Ruộng Đất. Trong lúc có thể dễ dàng trút trách nhiệm lên kẻ kích động của Cộng sản Quốc tế là Hồ Chí Minh, thì kiến trúc sư thực sự là Trường Chinh. Đã có bao nhiêu người Việt Nam chết dưới cuộc tàn sát này? 10,000? - 50,000? - 100,000? Nhiều hơn? Ngay cả chỉ có một nạn nhân của cuộc tàn sát này, cũng đã tạo nên cảnh tương tàn huynh đệ rồi. Cuộc tàn sát nhắm vào người thiểu số Việt Nam tại miền Tây Bắc Việt Nam cũng cùng một loại (với cải cách ruộng đất). Mục đích của cuộc tàn sát này là "xóa sạch chủng tộc" số người Việt Nam thiểu số đã giúp cho người Pháp. Tôi nhắc đến điều này là để chứng minh rằng các ông đã tiếp tục chính sách này sau khi kết thúc Cuộc Chiến Tranh Đông Dương Thứ Hai với sự bắt đầu chính sách cưỡng bách tái định cư những người Việt Nam đã cộng tác với Việt Nam Cộng Hòa cũ tại những vùng mà các ông thân nhiên gọi là Vùng Kinh Tế Mới. Các ông tiếp tục chính sách diệt chủng hiện nay dưới dạng ngược đãi và khủng bố tôn giáo, nó cũng là một bằng chứng hiển nhiên về vi phạm nhân quyền. Bất cứ một người nào bị giết hại trong cuộc tàn sát này cũng là nạn nhân của chính sách diệt chủng và tương tàn của nước ông.

Hãy nhìn vào sự gẫn bó của nước ông trong hành động buôn bán nô lệ. Nhiều lần trong cuộc Chiến Tranh Đông Dương lần thứ hai và cả sau đó, nước ông bán người Mỹ, bán đồng minh và tù binh Việt Nam qua nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Liên Bang Xô-Việt. Một bằng chứng, năm 1983, nước ông bán 275 người Mỹ và 27,000 tù binh Việt Nam qua Liên-xô để trừ nợ đã vay trong chiến tranh. Đây là một vi phạm quá trọng đại đối với nhân quyền và là một tội ác chống nhân loại. Đã có nhiều lần nước ông bán người Mỹ, đồng minh và tù binh Việt Nam qua Liên-Xô, nhưng mỗi một lần số lượng không nhiều lắm.

Nước ông có thể giải quyết nhiều trường hợp Tù Binh/Người Mất Tích Trong khi làm nhiệm vụ một cách dễ dàng bằng cách mở các hồ sơ quân đội và Công an của nước ông. Nhưng nước ông đã không làm chỉ vì không có lợi lộc gì trong việc giải quyết nhân đạo vấn đề tình cảm này. Nước ông tống tiền nước Mỹ cho lợi nhuận riêng và hưởng thụ. Tại sao? Bởi vì nước ông nhận thấy rằng Tổng Thống Nixon đã hứa viện trợ tái thiết cho nước ông khoảng 4 tỷ 3 đô-la. Điều này có thể xảy ra, nước ông có thể nhận được số tiền này một cách dễ dàng, nếu chịu công bố hồ sơ và danh sách tù binh của nước ông cho các gia đình và cho thế giới. Ít ra việc này cũng có thể làm giảm nhẹ một phần nào trong số tội ác của nước ông.

Rồi thì ông dám trơ tráo đòi hỏi rằng người Mỹ đừng can thiệp vào công việc nội bộ của ông và đòi vinh danh lá cờ của nước ông. Với hồ sơ của nước ông, lẽ ra ông nên vui mừng là đã không bị đưa ra xét xử bởi một Tòa án Quốc Tế về những tội ác chống nhân loại mà nước ông đã phạm.

Vậy thì, xin đừng can thiệp vào các vấn đề nội bộ của chúng tôi trong việc vinh danh những người đã chết vì Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền. Xin đừng xen vào để xem làm sao chúng tôi vinh danh những công dân đã đóng góp vào sự an sinh và no ấm của Tiểu bang chúng tôi.

Terrell A. Minarcin

Concerned Citizen for Freedom, Democracy, and Human Rights for Vietnam.

Bản dịch của Nguyễn-Châu (San Jose)

1-THƯ CỦA NGUYỄN TÂM CHIẾN

February 10, 2004.

Dear Senator ROACH

It is with particular concern that I am writing to you regarding a second attempt to recognize the flag of the former Republic of Vietnam, as expressed in SJM8045. This is to reaffirm that the people and Government of Vietnam cannot agree with the proposed Memorial. Let me share with you my thoughts.

First, the proposed Memorial runs counter to international conventions and practices. Now that the so-called Republic of Vietnam ceased to exist over thirty years ago, its flag therefore no longer has legal standing in Vietnam. Like a number of similar bills or resolutions, the language of the proposed Memorial clearly negates the existence of the Socialist Republic of Vietnam that has established full diplomatic relations with the United States since 1995.

Secondly, since the start of the new phase of normalization and reconciliation in 1995 with your country, Vietnam has been doing her utmost to put the past aside and look forward to the future, striving to build a relationship that benefits both sides. In your State, Boeing has been selling airplanes to Vietnam and the Port of Seattle maintaining a sister port exchange program with Vietnam's northern port of Hai Phong. In my opinion, the proposed Memorial, languaged to revive the past of hatred and sadness, does not serve the interests of either Vietnam, or the United States, or Washington State.

Thirdly, as a consistent policy, Vietnam welcomes active participation by Vietnamese Americans in expanding the mutually beneficial relationship between Vietnam and US and their effective integration into the mainstream of the US life. It is Vietnam's strong hope that the community of Vietnamese Americans, about nearly fifty thousand of whom have chosen your State as their new home, will also adopt the spirit of friendship and cooperation.

Finally, at the federal level the Secretary of State and other senior US officials have repeatedly stated that the US does not recognize the former Republic of Vietnam flag. In his meeting with me last summer, Governor Gary Locke said he and the State of Washington

are supportive of the acceleration of mutually beneficial ties between Washington State and Vietnam.

As you may recall, the similar Senate Resolution 8659 was withdrawn from consideration last spring when those thoughts were taken into account.

Last but not least; I believe the proposed Memorial, once passed by your legislature, could run afoul of the very US Constitution that vests the powers to conduct foreign policy solely in the federal system. Furthermore, by calling for the recognition of the former flag "as the only legitimate flag of the Vietnamese people," it also renders the freedom of expression questionable.

In light of these considerations, I respectfully urge you not to act in favor of the proposed Memorial.

I thank you for your consideration and cooperation.

With my best personal regards,

(signed)

NGUYEN TAM CHIEN

Ambassador

2- THƯ PHÚC ĐÁP TỪ WASHINGTON STATE

February 23, 2004

Mr. Ambassador;

I recently received a copy of your letter to State Senator Pam Roach dated February 10, 2004. I would like to respond to that letter.

If any other country had written this letter, it would be, simply put, laughable. But it was your country, Mr. Ambassador, communist Vietnam. Your country has never honorably or honestly met the protocols of any international agreement that you are a signatory to. Yet, you hide behind these agreements only when they suit your fancy. When individuals, such as myself or Mr. M. Bengé, or organizations, such as Amnesty International or Freedom House, or Human Rights Watch, charge your country with numerous counts of violations of human rights or worse, you immediately respond by saying that the matters we are concerned with are internal matters and that we are interfering with your country's policies. So be it. You are interfering with due process here in the State of Washington in matters that do not concern you. How we honor the contributions of individuals or ethnic communities here in Washington is of no concern to you. Quit interfering in our internal matters.

You want us to recognize and honor your flag. The flag represents a country that has promulgated pogroms of genocide, fratricide and international slave trafficking. I, as a

resident of the State of Washington, can not condone such behavior. How dare you insist that I do? To do so makes me an accomplice to your egregious crimes against humanity.

You state that the proposed Memorial negates the existence of the Socialist Republic of Vietnam. It does nothing of the sort. In contrast to your museums and memorials, this Memorial pays tribute to those who paid the ultimate price for Freedom, Democracy and Human Rights in the former Republic of Vietnam. The flag of the former Republic has since come to be recognized as the flag for the struggle for Freedom, Democracy, and Human Rights throughout the World. The colors are quite symbolic. The three bands stand for Freedom, Democracy, and Human Rights. While the gold shows how precious these ideals are, the red stands for the blood shed for these ideals, both in the past and for those who will defend these ideals to the death. I, for one, am glad to recognize the Freedom Flag and to pay honor to it. I will be glad to recognize your flag when you recognize mine. Until then, your flag, for me, stands for murder, persecution, duplicity, slave trading, and human rights violations.

You state that you are trying your utmost to put the past aside. With your country's past records of abuse of all standards of civilized behavior, I fully understand your desire to brush the past aside. After all, your cause for recognition is only hurt by your past actions.

All of the residents of Washington will be more than happy to extend to you the hand of friendship and cooperation when you fully embrace Freedom, Democracy and to extend Human Rights to all Vietnamese. Until then, stay out of our internal affairs.

The proposed Memorial is not a statement of foreign policy. Where you got that idea is beyond me. Once again, you try to cloud the issue. What the people of America do is not your concern. It is an internal affair of the State of Washington by private citizens to honor those who gave their lives defending Freedom, Democracy, and Human Rights, ideals which are anathematic to your despotic government. That is what that flag of gold with three horizontal red stripes stand for.

Now let us look closely at what your country has done and continues to do.

Communist Vietnam has engaged in genocide. This began in earnest during the Second Indochina War. You declared it the Second Indochina War. By definition then, it was a war. As such, you were bound by the Geneva Conventions governing the treatment of Prisoners of War (POWs). But, as I stated before, you have yet to honestly and honorably meet the tenets of any international agreement to which you are a signatory.

Your treatment of POWs testifies to this. In addition, you executed at least 11 American POWs who were in your custody. This is a war crime and genocide. To this day, you try to commit genocide. Take the matter of Ly Tong, a Vietnamese-American. You tried to interfere in a Thai court of law and demanded that Thailand execute Ly Tong. His crime? Telling the Vietnamese about Freedom, a condition that you can not tolerate.

Communist Vietnam has engaged in and continues to engage in fratricide.

This began in 1956 when the communist regime in Hanoi started their land reform programs. While it would be easy to blame the agent provocateur of the Communist Internationale, Ho Chi Minh, the real architect was Truong Chinh. How many Vietnamese died under this pogrom? 10,000? 50,000? 100,000? More? Even one victim of this pogrom

constitutes fratricide. The pogrom initiated against the Vietnamese minorities in northwest Vietnam fall into this same category. The aim of this pogrom was to "ethnically cleanse" Vietnam of those minorities who had helped the French. I mention this to show that you continued this policy after the conclusion of the Second Indochina War with the start of your forcible relocation of Vietnamese who were associated with the former Republic of Vietnam to those areas you so blithely called New Economic Areas. You continue your ethnic cleansing today under the guise of religious persecution, which is also a blatant human rights violation. Any one executed under this pogrom is a victim of your genocidal and fratricidal policies.

Let us take a look at your country's involvement in the international slave trafficking movement. Several times during the Second Indochina War, and even afterwards, you sold American, allied, and Vietnamese POWs to the former Union of Soviet Socialist Republics. To wit, in 1983, you sold 275 American and 27,000 Vietnamese POWs to the USSR to reduce your war debt to them. This is a most egregious violation of human rights and a crime against humanity. There were other times you sold other American, allied and Vietnamese POWs to the USSR but not so many at one time.

You could resolve many of the POW/MIA cases with ease by opening up your military and political police files. You do not because there is no profit in humanely resolving this emotional issue. You extort monies from America for your own profit and gain. Why? Because you feel that President Nixon promised you some \$4.3 billion dollars in reconstruction aid. Be that as it may, you can recover that money easier if you release your files publicly to the families and to the world. At least this can mitigate some of your crimes.

And then you have the gall to demand that Americans not interfere in your internal affairs and to honor your flag. With your record, you should be happy not to be on trial by an international court for your crimes against humanity.

Until then, do not interfere in our internal affairs in how we honor those who have died for Freedom, Democracy, and Human Rights. Do not interfere with how we honor our citizens who contribute to the well being and welfare of our State.

[Terrell A. Minarcin](#)

Concerned Citizen for Freedom, Democracy, and Human Rights for Vietnam.

Nguồn: Trang chủ CDNVQGTDP